

ของฝากจากแม่

นำเสนอเมื่อ : 4 พ.ย. 2551

พ่อแม่ก็แก่เฒ่า จำจากเจ้า อยู่ไม่นาน
จะพบจะพ้องพาน เพียงเสี้ยววานของคืนวัน
ใจจริงไม่เอยากจาก เพราะยังอยากเห็นลูกหลาน
แต่ชีพมิทนทาน ย่อมร้าวรานสลายไป
ขอเถิดถ้าสงสาร อย่างกล่าวขานให้เข้าใจ
คนแก่ชราวัย คิดเผลอไพลเป็นแน่นอน
ไม่รักก็กลัวว่า เพียงเมตตาช่วยอาหาร
ให้กินและให้ออน คลายทุกข์ผ่อนพอสุขใจ
เมื่อยามเจ้าโกรธชิง ให้นึกถึงเมื่อเยาว์วัย
ร้องให้ยามป่วยไข้ ได้ใครเล่าแผ้วปลอบโยน
แผ้วเลี้ยงจนโตใหญ่ แม่เมื่อยกายก็ยอมทน
หวังเพียงจะได้ยล เติบโตจนสง่างาม
ขอโทษถ้าทำผิด ขอให้คิดทุกทุกยาม
ใจแท้มีแต่ความ หวังติดตามช่วยอวยชัย
ต้นไม้ที่ใกล้ฝั่ง มีหรือหวังอยู่นานได้
วันหนึ่งคงล้มไป ทั้งฝั่งไว้ให้หวังเวง